

Petersborg i Vejle den 29 Januar 1909

Herr Overboer, Redaktør

Hans Narmussen

Sakskjøbner

Jeg skal iindbetovne Deres
brev og sk. sende Dem det jeg
kan af Visen om Semsleens Thovager,
men jeg vil ikke garantere for at det
er hele Visen - heller ^{ikke} at det er Ordret,
men jeg skal sende Dem de 12 Vers
som jeg har hørt af min Bestefader
i Aarene omkring 1856-60 det var før
jeg kjendte A. B. O. (jeg er født 1852) men
jeg boede om Natten hos min Bestefader,
han var god Affekt hos mine Foreldre
i den Tid hvor min Vugge var stædt
og hvor min min Løster og hendes Mand
bor. Bestefar skulde gjerne sige
dem for mig naar jeg var kommen i
Leng om Aftenen, de første Vers lodde
jeg snart, men de sidste sov jeg vakt,
dem lodde jeg senere af min Moder
og har ved given Lejlighed opfrisket
Dem. Jeg ønsker en Fortælling af
min Fader, fra den Tid han kjendte som
Laurits Karl hos Skjörmand, Postmeister
Andrup i Lemvig det var i 1840erne
en Tuleaften at Postmeister Andrup
og ^{anden} Herr gik fra Postmeistere
Gaard ned til Kirken, min Fader
kom nogle Aften bagefter, Herrene
stammede iden for Kirkebøren og
Andrup sagde "Skal det være et Tulekrø"
min Fader kom til, og saae en
Spikkelse som et Menneske med blod,
Arme og krop, (Benene kunde han ikke
skjelne) han og de 2 Herre saae det
i en ^{1/2} Minut før det forsvandt.
Der var den Gang tale om det i
Lemvig men jeg ved ikke om der
var andre som haade det det Tid.
De saae den naar sk. 10 Aars Aftand.

Min Fader havde altid paastaaet at
der var ingen Gjenfor, mitig, men
efter den Tid vilde han ikke indhale
sig derom.

Her er altsaa Visen om
Jerusalem's Skomager
1.

Se her hid o Kristens Gje.
Bøj dit Hode ned vel til.
Mark og agte meget nøje.
Hvar jeg dig fortælle vil.
Jeg vil ikke gaae forbi,
Men for dig behjende fri.
Al min Livetsløb og Maade.
Bed Tid om hans Sand og Naade.

2.

Den Skomager har jeg været.
Boet i Jerusalem.
Kristus haver jeg været.
Var en Trisepotter stuen.
Jeg ej medømt spørge lod.
Over det uskyldig Blod.
Derfor maae jeg min og Vandre.
Mig til Straf, men Spejel for andre.

3.

Der min Krist vor Broder Kjøre.
Var fordømt til Korsedtro.
Og af Shatten monne bore.
Korsed sit, hvor monne ikke.
Fresseren var trok og maht.
Og var rimken om beidat.
Ad af Dødens skarpe Tile.
Ved mit Hus han vilde Hvile.

4.

Jeg spod med et Barn gaa Arme.
Som uskyldig var og spod.
Raabte bork og uden varme.
Bork med sig mishoder led.
Tak dig indt alth fra min Dør.
Alen at lide som dig bød.
Du har været en Forfører.
Og blandt Folket en Oprører.

5.

Der gaa Kristus sig mon vende.

Sagde du o' jøde Mand.
Du skal indtil Verdens Ende.
Gaa omkring i Alles Land.
Du indtil den sidste Dag.
Skal du vandre med ihod paa.
Uden hvile og uden Leje.
Gjennem mange vilde Veje.

Derpaa jeg mig ihrae forfojer.
Her til Galgatta med Naik.
Og saa der naar Kristus sajer.
Forind at naar Hjerte brast.
Jeg mig for min Broder moret sae.
Lad mig Gud sine Naade faae.
Jeg er vidued til alle Sotte.
Aldrig skal jeg det forgytke.

Derpaa jeg mig ihrae monne gaae.
Uden Tunge og uden Maad.
Og min vandring saa anfange.
Gud ved jeg var lidt glad.
Jeg ej maatte komme Hjem.
Til min Skad Jerusalem.
Med mit Folk at afsted tage.
Tja det var at beklage.

Jeg har fra den Tid maattet vandre.
Af et, i et andet Land.
Jeg har ogsaa frem for andre.
Fandt Herren kraftig Haand.
Mangne Gang i mullene og mørke.
Vi vilde Skov og Geth.
Iblant gennem Dyr og Löver.
Hvor iblant jeg ofte sover.

Jeg har været i Britannia.
Udi Tolau, Risselant.
Udi Frankrig og i Spanien.
Udi Trossen, Groenland.
Udi Tyskland og Skandinavien.
Berken, Darsig og i Vin.
Udi Raastadt, Visimar, Hamborg.
I Kalbor og i Harborg.

10.

Jeg har og, i Noryskke,
Lidit meg de Frost og Kuld.
Over høje Bjerg maae itige.
Angst bange sorgdig fuld.
Sverigsrige og haar.
Nu bekiend dette Aar.
Udi Stockholm Hovedstaden.
Her jeg bleven siet paa Taden.

11.

Udi alle de Riger og Lande.
Som jeg ej opregne kan.
Har jeg voret over maae Lande.
At min tanke bli Forstaaet.
I de mange Hundre Aar.
Istokkes ier og itille itod.
Jeg maae og til Danmark vende.
Lid mit Løb en Gang forandre.

12.

Mine Kloder gamle ere.
Over 1800 Aar.
Tunge maae jeg ikke bore.
Af Guds Forgive føden faar.
Jeg fornøjet er i Gud.
Hav min Lørd vil slotte ind.
Og mig til sin Himmel tage.
Efter disse jammer Days.

A.S.

Det er som sagt det jeg kan,
og skulde de ønske Millidien
da kan jeg nok ved hjælp af en
Mistadriktör skaffe dem den,
men det vil jo koste noget.
at kan optegner Noter efter
min Sang.

Haabende at høre fra Dem.

Tegner jeg mig
Med megen Agtelse
Peder Edelkvist